

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 387/2023
25.01.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Љиљана Светозаревић, адвокат из ..., против туженог Јавно комунално предузеће „Белосавац“ из Жагубице, чији је пуномоћник Димитрије Зарић, адвокат из ..., и Општине Жагубица, ради чинидбе и заузећа, одлучујући о сукобу стварне надлежности за одлучивање о жалби између Вишег суда у Пожаревцу и Апелационог суда у Крагујевцу, у седници одржаној 25.01.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалби изјављеној против пресуде Основног суда у Петровцу на Млави – Судске јединица у Жагубици П 423/22 од 01.11.2022. године, **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Апелациони суд у Крагујевцу.

Образложење

Виши суд у Пожаревцу се решењем Гж 173/23 од 06.02.2023. године огласио стварно ненадлежним за одлучивање о жалби тужене ЈКП „Белосавац“ из Жагубице изјављеној против пресуде Основног суда у Петровцу на Млави – Судске јединица у Жагубици П 423/22 од 01.11.2022. године и предмет уступио Апелационом суду у Крагујевцу, као стварно и месно надлежном суду за одлучивање о жалби туженог изјављеној против првостепене пресуде.

Апелациони суд у Крагујевцу није прихватио своју стварну надлежност за одлучивање о жалби, па је уз допис Гж 519/23 од 07.06.2023. године, предмет доставио Врховном суду ради решавања сукоба стварне надлежности између тог суда и Вишег суда у Пожаревцу.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП), а у вези одредбе члана 32. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 116/2008...10/2023), Врховни суд је оценио да је за одлучивање о изјављеној жалби стварно надлежан Апелациони суд у Крагујевцу.

Поднетом тужбом је тражено да се обавезе тужена Општина Жагубица да врати тужиоцу у посед заузети део парцеле ... на месту званом „...“ као и да тужени ЈКП „Белосавац“ из Жагубице са заузетог дела парцела уклони набацано камење. У тужби

је вредност предмета спора одређена износом од 10.000,00 динара. О захтеву тужиоца у односу на враћање у посед заузетих парцела правоснажно је одлучено пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2822/21 од 08.03.2022. године, а о захтеву тужиоца у односу на уклањање набацаног камење са парцеле тужиоца одлучено је пресудом Основног суда у Петровцу на Млави – Судске јединица у Жагубици П 423/22 од 01.11.2022. године, против које је тужени ЈКП „Белосавац“ из Жагубице изјавио жалбу.

По становишту Врховног суда, предмет овог спора је заштита права својине на непокретности од узнемиравања, тражена тужбом заснованом на одредби члана 42. Закона о основама својинско-правних односа. Спор у којем се тражи заштита својине на непокретности, покренутом неком од тужби предвиђених члановима 37, 41. и 42. Закона о основама својинско-правних односа је спор о непокретности. Због тога, без обзира на одређену вредност предмета спора која је нижа од динарске противвредности од 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то није спор мале вредности. Одредбом члана 469. ЗПП изричито је прописано да се споровима мале вредности не сматрају спорови о непокретностима.

Из тог разлога, за суђење у другом степену у овом спору стварно је надлежан Апелациони суд у Крагујевцу, у смислу члана 26. став 1. тачка 3. Закона о уређењу судова, а не Виши суд у Пожаревцу који на основу члана 25. став 2. тачка 3. наведеног закона одлучује о жалбама на пресуде у споровима мале вредности и решења основних судова у грађанско-правним споровима.

На основу изнетог, применом члана 22. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић